

jeg tror, at jeg i den Henseende fuldstændig støttes i mine Anskuelser af mine Meningsfæller, baade blandt de militære og ikke militære Medlemmer, at det er beklageligt og betænkeligt, set fra et militært Standpunkt, at gaa til en Bestemmelse, der saaledes skulde fastsætte Rekrutantallet til et vist Kontingent.

Gaar jeg dernæst over til at betragte Forslaget fra de andre Sider, da er det fra den finansielle Side og fra Befolkningens Side utvivlsomt klart, at det er en stor Binding, der fremkommer ved de Besparselser, der bleve nævnte af det ærede Medlem, der nys havde Ordet, baade for Statskassens Bedkommende i Benge og for Befolkningens Bedkommende i Tjenestestage. Jeg har ogsaa søgt paa dette Punkt at komme til Erkendelsen af, hvad Forslaget vil betyde, og jeg har søgt ved Vejledning af en absolut sagkyndig Mand at gøre de nødvendige Beregninger dertil. Jeg kan ikke sige andet, end at jeg for mit Bedkommende fuldt slutter mig til og erkender Rigtigheden af de Resultater, som bleve nævnte af det ærede Medlem. Skulde der være nogen Fejl deri, da skulde det nærmest være det, at han havde beregnet Besparselserne for smaa. Efter min Opfattelse er jeg tilbøjelig til at tro, at de maaste i Birteligheden ville vise sig større, i alt Fald i Aarenes Løb. Jeg gør tillige opmærksom paa, at for Befolkningens Bedkommende have disse Besparselser i Tjenestestagene tillige en særlig Betydning, idet den aldeles overvejende Del af Besparselserne falder paa den Tid af Aaret, nemlig om Sommeren, hvor det saa vel paa Landet som i Købstæderne har den allerstørste Betydning, at der er saa megen Arbejdskraft som muligt til Stede.

Jeg har nu fremsat min Opfattelse af dette Lovforslag, betragtet fra den militærsaglige Side og fra Statskassens og Befolkningens Side og er kommen til den Erkendelse, at medens Statskassen og Befolkningen ubetinget ville vinde ved Lovforslagets Vedtagelse, kan man fra et militærsagligt Standpunkt ikke sige andet, end at der vil vindes i flere Retninger ved, at Foranstaltninger udføres, som maa anses for nødvendige, om end man maa beklage, at det sker ved Ofre paa Punkter af en saadan Bestaffenhed, som jeg nævnte, Ofre, som vi fra et militærsagligt Punkt kun kunne beklage og maa være

betænkelige ved. Men Sagen bør endnu ses fra en fjerde Side, nemlig fra den politiske Side. Da den højtærede Krigsminister i Fjor forelagde et Forslag til Revision af Hærorrdningen, forelagde han et Forslag, der var Udtrykket for, hvor man efter Erfaringerne i de foregaaende Aar maatte ønske Forandringer i den bestaaende Hærløb. Den højtærede Krigsminister forelagde dette som Grundlag for Forhandlinger, som han forudsatte, vilde finde Sted i dette og det andet Ting. Anderledes stiller Sagen sig i Aar. I Aar kommer dette Forslag frem her efter at være indbragt i Landstinget af en Del Medlemmer, som have indbragt det i den bestemte Hensigt paa den ene Side at faa tilvejebragt det allernødvendigste for Hærens Bedkommende og paa den anden Side at nedstemme deres Fordringer og gøre saadanne Indrømmelser, at det kunde forudsættes, at dette Skridt fra deres Side kunde blive et indledende Skridt til, at de Hindringer kunne fjernes, som i tidligere Aar have stillet sig i Vejen for en Overenskomst mellem de to Ting. Det er fremkommet fra Landstingets Side som et Forsøg paa at jævne Vejen til en Overenskomst mellem Tingene. Det er fremkommet som et Forsøg paa at bringe os ud over de Vanstueligheder, der staa i Vejen for, at vi kunne komme bort fra de hidtilværende ubølgelige politiske Tilstande og til normale konstitutionelle Tilstande, og det er modtaget fra den anden Side i samme Retning og i samme Mand. Det Forslag, der her foreligger, eventuelt med visse Endringer, maa tillige betragtes som et Led i den hele Overenskomst, der er sluttet mellem de to Ting med det Formaal at skaffe os bort fra det Mareridt, der har tynget paa os, som har gjort, at mange store aandelige og materielle Interesser ere komne til at ligge stille paa Grund af den politiske Strid. Derved faar dette Lovforslag en særegen politisk Karakter, og det stiller sig da naturligt baade for mig og for mine Meningsfæller — jeg tør sige deriblandt ikke mindst for mine militære Kolleger her i Tinget — at sige, at under saadanne Forhold skylder man det hele at lade det politiske Hensyn veje over det rent saglige. Der er altsaa ikke for Djæbliffet Tale om s. Ets., at der skal stemmes over et Forslag, som skulde være Udtryk for det, som vi betragte